

Christina Peel
After Dark
Kraft, Bergen 22.9-29.10.2017

Prosjektbeskrivelse

Med utgangspunkt i geometriske former, volum og strukturer komponerer jeg komplekse vegginstallasjoner i leire. Lys, refleksjoner og skyggeeffekter er viktige virkemidler i mine arbeider. Jeg jobber bevisst med materialets ulike egenskaper. Både som form og ulike overflateeffekter, møter og reaksjoner mellom disse.

Flere av arbeidene mine handler om natur eller hellige rom, som tilbedelse eller mytologiske fenomener i naturen. Enten i form av levende planter, fosforiserende farger som lyser opp i mørket eller visuelle gjentakelser hvor uendeligheten kun begrenses av det fysiske rommet.

Til utstillingen på Kraft vil jeg lage en installasjon av lys og leire med utgangspunkt i meteoritter som er milliarder av år gamle. Og med det belyse en forståelse av tid, både kosmisk tid og geologisk tid. Et gjennomgående element i utstillingen vil være et fosforiserende pigment. Fargen er nærmest usynlig i vanlig lys, men aktiveres av ultrafiolett lys. Da lyser den opp og får et grønnlig, turkist preg. Publikum oppfordres til å ta en aktiv rolle i oppdagelsen av de ulike verkene. Det vil ligge tilgjengelige lystaver i utstillingsrommet.

Jeg er opptatt av geometriske mønstre og repetisjonens estetikk. Og har jobbet mye med å utvikle ulike strukturer og tesselasjoner i mine arbeider.

Med utgangspunkt i et av de største meteorittfallene funnet i Sikhote-Alin fjellene i sørøst-Russland, i 1947, dannes utgangspunkt for en større romlig skulptur der uendelighet og nye sammenhenger utforskes. Samtidig tar jeg tak i mønsteret som ligger skjult inni en jernmeteoritt. Med helt spesielle redskaper kan man skjære en snittflate i stenen, og oppdage dette helt spesielle geometriske mønsteret. Materialenes egenskaper utforskes i nye prosesser, der tid og tilhørighet, nåtid og evighet er viktige elementer.

Et av hovedverkene i utstillingen vil være en større skulptur satt sammen av tusenvis av mindre meteorittformer i porselen. Hver del er et avtrykk av den originale meteorittsteinen. Det er en tidskrevende prosess, hvor jeg holder i et materiale som er milliarder av år gammelt. Porselenet brennes og foreviges sammen til en ny form. Skulpturen skal ligge på gulvet.

På veggene vil det være en serie støpte leireark med ulike partier av glasurer og fosforiserende silketrykk. Jeg vil jobbe med en slags fortsettelse her også, en horisont. Her vil det være ulike prosesser som skaper de ulike overflatene. Som glasurens tykkelse, de ulike lagenes påvirkning av hverandre og temperaturen de er brent på. Hvor jeg arbeider bevisst i dialog med materialets egenskaper.

Fra taket vil det henge flere sammenkrøllede porselensformer. Materialet er meget tynt og skjørt, og skulpturene vil sveve rundt sitt eget festepunkt.